

Sygn. akt III RC 529/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **sędzia Tomasz Simiński-Stanny**

Protokolant **st. sekr. sąd. Anna Nalaskowska**

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2021 r. w Grudziądzu

sprawy z powództwa **małoletniej I. P. działającej przez matkę K. U. oraz z powództwa K. U.**

przeciwko **B. P. (1)**

o alimenty oraz zwrot kosztów związanych z ciążą i porodem

orzekł:

I. zasądza od pozwanego B. P. (1) rentę alimentacyjną na rzecz małoletniej I. P. w kwocie 600,-zł (sześćset złotych) miesięcznie płatną do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniej powódki – jej matki K. U., z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności poszczególnych kwot, poczynając od dnia 17 października 2019 roku;

II. oddala powództwo małoletniej powódki w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego B. P. (1) na rzecz powódki K. U. kwotę 500,-zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów 2-miesięcznego utrzymania matki dziecka w okresie porodu;

IV. zasądza od pozwanego B. P. (1) na rzecz powódki K. U. kwotę 1.500,-zł (tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu wydatków związanych z ciążą i porodem, tj. tzw. kosztów wyprawki,

V. zasądzoną w pkt III. i IV. należność główną rozkłada na 5 (pięć) rat, każda rata po 400,-zł (czterysta złotych), przy czym każda rata będzie płatna do dnia 30-go każdego miesiąca, począwszy od następnego miesiąca po uprawomocnieniu się wyroku;

VI. oddala powództwo powódki K. U. w pozostałym zakresie;

VII. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi;

VIII. wzajemnie znosi pomiędzy stronami koszty procesu;

IX. nadaje wyrokowi w pkt I. rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 529/19

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka I. P., reprezentowana przez matkę K. U., wniosła pozew przeciwko B. P. (1) o alimenty w kwocie 1.300 zł miesięcznie, płatne z góry do 15-tego dnia każdego miesiąca. Jednocześnie powódka K. U. wniosła o zasądzenie

od pozwanego B. P. (1) kwoty 1.000 zł tytułem zwrotu kosztów dwumiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu oraz kwoty 4.000 zł tytułem partycypacji ojca w wydatkach związanych z ciążą i porodem, tj. kosztów wyprawki.

W piśmie procesowym z dnia 13 lipca 2020 r. małoletnia powódka I. P., reprezentowana przez matkę K. U., zmodyfikowało swoje powództwo o tyle, że wniosła o zasądzenia od pozwanego B. P. (1) renty alimentacyjnej w kwocie 2.000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że małoletnia I. P. pochodzi z nieformalnego związku stron. Podała, że małoletnia zamieszkuje z matką, a miesięczny koszt jej utrzymania wynosi ok. 1.460 zł. Zaznaczyła, że przebywa na urlopie macierzyńskim i z tego tytułu otrzymuje zasiłek w wysokości 4.500 zł miesięcznie. Odnośnie sytuacji pozwanego wskazała, że jest on zatrudniony w (...) i z tego tytułu osiąga dochód wysokości około 2.700 zł netto miesięcznie. Podniosła, że strony rozstały się w lipcu 2019 r. i od tego czasu pozwany nie przekazał jej żadnych pieniędzy. Jak wskazała, musiała samodzielnie ponieść koszty swego utrzymania w okresie porodu oraz koszty wyprawki dla dziecka.

W piśmie z dnia 13 lipca 2020 r. matka małoletniej powódki podała, że będzie zamieszkiwać w W. i w związku z tym jej miesięczne wydatki na mieszkanie będą wynosić 3.400 zł, zaś opłata za żłobek będzie wynosić 1.736 zł miesięcznie.

Pozwany B. P. (1) uznał powództwo o alimenty do kwoty 500 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części. W jego ocenie wskazane w pozwie koszty utrzymania małoletniej powódki są znacząco wygórowane i nie odpowiadają rzeczywistym wydatkom ponoszonym na dziecko. Wskazał również, że dobrowolnie łoży na rzecz małoletniej córki alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie. Podał, że chce partycypować w kosztach utrzymania i wychowania córki nie tylko poprzez comiesięczną płatność alimentów, ale także poprzez osobiste starania i doraźne wspieranie finansowe. Zakwestionował koszty utrzymania matki w okresie porodu oraz koszt wyprawki dla dziecka. W jego ocenie kwoty te nie znalazły potwierdzenia w przedstawionych dowodach, zatem należy uznać je za nieudowodnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia I. P. urodziła się w dniu (...) i pochodzi z nieformalnego związku (...). Rodzice małoletniej tworzyli związek od kwietnia 2018 r. do lipca 2019 r. Początkowo mieszkali w G., następnie wspólnie przeprowadzili się do W.. Matka małoletniej prowadziła tam własną działalność gospodarczą jako przedstawiciel handlowy w branży kosmetycznej. Jej miesięczny dochód wynosił od 10.000 zł do 12.000 zł brutto. Pozwany miał wówczas trudności ze znalezieniem zatrudnienia. Podejmował się różnych prac dorywczych, lecz przez większość czasu pozostawał na utrzymaniu K. U.. Gdy powódka zaszła w ciążę strony podjęły decyzję o przeprowadzeniu się do B. i zamieszkaniu z matką pozwanego. Po narodzinach dziecka mieli zamieszkać w mieszkaniu rodziców pozwanego, które było w trakcie remontu. Remont mieszkania finansowali dziadkowie z obydwu stron. Ostatecznie strony nigdy tam nie zamieszkały, bowiem w lipcu 2019 r. rozpadł się ich związek, a matka małoletniej przeprowadziła się do G..

K. U. ur. (...) posiada wyższe wykształcenie w zawodzie kosmetyka. W kwietniu 2019 r. została zatrudniona na umowę o pracę w przedsiębiorstwie, dla którego dotychczas świadczyła usługi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Jej miesięczne wynagrodzenie wynosiło wówczas około 5.000 zł netto miesięcznie. Przez ostatnie dwa miesiące ciąży przebywała na zwolnieniu lekarskim i mieszkała w G. w domu swojej matki. Pozwany nie ponosił wówczas żadnych kosztów jej utrzymania. W tym czasie matka małoletniej przyjmowała zastrzyki przeciwzakrzepowe (heparynę). Początkowo miesięczny koszt jej leczenia wynosił około 160 zł. Od kwietnia 2019 r. matka małoletniej została objęta prywatnym ubezpieczeniem zdrowotnym pozwanego i wydatki na zakup heparyny zmniejszyły się do kwoty 6,30 zł miesięcznie. Matka małoletniej ponosiła również koszty prywatnych wizyt ginekologicznych (200 zł/ wizyta) oraz badań laboratoryjnych.

K. U. w okresie ciąży oraz porodu poniosła koszty zakupu wyprawki dla dziecka. Nabyła fotelik samochodowy (250 zł), sterylizator do butelek (100 zł), laktator (315 zł), wózek dziecięcy (999 zł), przewijak (60 zł), butelki niemowlęce

(64 zł), chustę do noszenia dziecka (120 zł), karuzelę do łóżeczka (95 zł) oraz nosidełko dziecięce (469 zł). Ponadto zakupiła dla małej niezbędne tekstylia i pierwszą odzież.

Po narodzinach dziecka K. U. zamieszkała w wynajętym mieszkaniu w G.. Mieszkanie stanowiło własność jej matki, jednak na jego zakup został zaciągnięty kredyt hipoteczny, więc powódka co miesiąc płaciła kwotę 1.100 zł tytułem najmu. Wówczas matka małej przebywała na urlopie macierzyńskim i utrzymywała się z zasiłku wynoszącego około 4.500 zł miesięcznie. We wrześniu 2020 r. matka małej powróciła do pracy i ponownie zamieszkała w W.. Obecnie utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości około 3.500-4.000 zł miesięcznie. Mieszka z córką i nowym partnerem w wynajętym mieszkaniu o pow. 60m². Koszt najmu nieruchomości wynosi 3.000 zł miesięcznie, zaś opłaty eksploatacyjne wynoszą około 400 zł miesięcznie.

Matka małej nie posiada innych dzieci niż mała I. P..

(okoliczności bezsporne, dowód: historia transakcji – k. 8 akt, umowa najmu – k. 11-12, 154-156 akt, faktury – k. 33-35, 54-62, 208-209 akt, potwierdzenia przelewu – k. 37-38, 42-44, 49-53 akt, zeznania świadka M. J. (1) – k. 160v-161v akt, zeznania świadka M. J. (2) – k. 161v-162v akt, zeznania powódki K. U. – k. 132v akt, zeznania pozwanego B. P. (1) – k. 132v-133 akt.)

Pozwany B. P. (2) ur. (...) posiada wykształcenie średnie. Mieszka w B., w nieruchomości będącej własnością jego rodziców. Do maja 2020 r. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w W. jako młodszy specjalista ds. koordynacji operacji III stopnia w (...) im. (...) w G.. Z tego tytułu otrzymywał uposażenie w wysokości około 2.700 zł netto miesięcznie oraz premię w kwocie około 800 zł netto miesięcznie. W maju 2020 r. nie przedłużono mu umowy o pracę z powodu wprowadzonych ograniczeń w ruchu lotniczym, związanych z pandemią (...)¹⁹. Od 27 maja 2020 r. jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako osoba bezrobotna. Do dnia 27 stycznia 2021 r. otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych w średniej miesięcznej wysokości 610,22 zł netto (80 % zasiłku podstawowego). Ponadto trzykrotnie otrzymał tzw. dodatek solidarnościowy w łącznej wysokości 4.000 zł netto. Obecnie znajduje się na utrzymaniu swoich rodziców. Pozwany nie posiada żadnego majątku.

B. P. (1) jest zasadniczo osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. W 2019 r. doznał przepukliny krążka międzykręgowego w związku z czym musiał przejść rehabilitację. Jego obecny stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy fizycznej.

Pozwany dobrowolnie łoży na rzecz małej I. P. rentę alimentacyjną w kwocie 500 zł miesięcznie. Ponadto utrzymuje sporadyczny kontakt z dzieckiem. Od czasu gdy matka małej przeprowadziła się do W. odwiedził córkę zaledwie jeden raz w okresie Świąt Bożego Narodzenia. Wcześniej spotkał się z małą w dniu jej pierwszych urodzin. Mała I. P. jest jego jedynym dzieckiem.

Rodzice pozwanego w ramach wyprawki zakupili dla małej wózek i nosidełko, jednak nigdy nie zostały one przekazane matce małej.

(dowód: potwierdzenie transakcji – k. 80-82, 219-221, 223-232, 236-249 akt, zaświadczenie o zarobkach – k. 83-94, 138-138v akt, faktury – k. 95-131 akt, decyzja PUP w G. – k. 222 akt, zeznania pozwanego B. P. (1) k. 132v-133, 265 akt.)

Mała I. P. ma obecnie ukończone 1 rok i 8 miesięcy. U dziewczynki stwierdzono astmę oskrzelową, nieprawidłowe ustawienie i obciążenie kończyn dolnych oraz nadwrażliwość dotykową. Ponadto mała często choruje na okresowe przeziębienia, co wiąże się z koniecznością zakupu leków. Dziewczynka korzysta z prywatnej opieki lekarskiej oraz odpłatnej rehabilitacji. Koszt jednej wizyty lekarskiej wynosi 200 zł, zaś miesięczny koszt rehabilitacji wynosi 300 zł. Matka małej regularnie wykupuje dla córki dodatkowe szczepienia ochronne.

Od września 2020 r. dziewczynka uczęszcza do prywatnego żłobka „S.-ludki”. Koszt pobytu małej w placówce wynosi około 1.800 zł miesięcznie.

(dowód: zaświadczenie – k. 167-168, 178, 185 akt, faktura – k. 169, historia zdrowia i choroby – k. 170-175, 186-207 akt, opinia dot. rozwoju małoletniej – k. 176-177 akt, umowa – k. 179-184 akt, zeznania świadka M. J. (1) – k. 160v-161v akt, zeznania świadka M. J. (2) – k. 161v-162v akt, zeznania powódki K. U. – k. 132v, 160v, 264v akt, zeznania pozwanego B. P. (1) – k. 132v-133, 265 akt.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony w przedmiotowej sprawie oraz zeznania świadków i stron. Wiarygodność dokumentów nie była kwestionowana.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. J. (1) i M. J. (2), ponieważ ich zeznania odnośnie relacji pomiędzy stronami, kwestii związanych z przygotowywaniem w okresie ciąży wyprawki dla dziecka oraz sposobu ponoszenia kosztów utrzymania K. U. w tym okresie, a także utrzymania małoletniej I. P. znajdują potwierdzenie zarówno w dokumentach, jak i twierdzeniach stron.

Sąd dał wiarę w zeznaniom powódki K. U. i pozwanego B. P. (1) w zakresie w jakim znalazło to odzwierciedlenie w zgromadzonym w toku postępowania materialne dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie z treścią art. 135 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie, zakres potrzeb uprawnionego małoletniego dziecka wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez rodziców potrzeb ekonomicznych dziecka zgodnie z zasadą równej stopy życiowej (por. wyrok SN z dn. 7.06.1972 r., III CZP 43/72, OSNCP 1972, nr 11, poz. 198; uchwał SN z dn. 31.01.1986 r., III CZP 76/85, OSNC 1987, nr 1, poz. 4).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że niewątpliwie na pozwanym spoczywa obowiązek alimentacyjny względem małoletniej powódki. Środki alimentacyjne pochodzące od ojca, w połączeniu z wydatkami ponoszonymi przez matkę, powinny pozwolić małoletniej I. P. na życie na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej ojca.

Małoletnia powódka znajduje się w wieku, w którym głównymi wydatkami związanymi z dzieckiem są pieluchy, środki czystości, zabawki, ubranka, obuwie, wyżywienie i w miarę potrzeby – lekarstwa, przy czym należy zauważyć, że część z tych potrzeb np. pieluchy, mleko, wyżywienie – muszą być zaspokajane co miesiąc, natomiast pozostałe – w dłuższych okresach czasu. Owe podstawowe potrzeby małoletniej powódki kształtują się w granicach ok. 500 zł miesięcznie. Pozostałe potrzeby (zabawki, lekarstwa, buciki itp.) kształtują się w granicach ok. 200-300 zł miesięcznie.

Odnośnie pozostałych wydatków ponoszonych przez matkę małoletniej należy wskazać, że są one zawyżone bądź w ogóle niezasadne.

Sąd kwestionuje wydatki związane z prywatną opieką lekarską małoletniej powódki. Dziewczynka nie choruje na schorzenia, których leczenie nie byłoby refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia, a ponadto sytuacja majątkowa pozwanego nie uzasadnia korzystania z odpłatnej opieki medycznej. W ocenie Sądu małoletnia powinna w większym zakresie korzystać ze świadczeń refundowanych, gdyż kolejki do specjalistów w przypadku dzieci i młodzieży

są zdecydowanie krótsze niż w przypadku dorosłych. Oczywiście matka małoletniej może ponosić takie wydatki, jeśli pozwalają na to jej możliwości finansowe, jednak pozwany nie ma obowiązku partycypowania w tych kosztach. Wobec powyższego Sąd nie uwzględnił jak koniecznych wydatków związanych z prywatnymi wizytami lekarskimi i odpłatną rehabilitacją.

Sąd nie uwzględnił także części wydatków związanych z uczęszczaniem małoletniej powódki do żłobka. Koszty umieszczenia dziewczynki w prywatnej placówce są bardzo wysokie i nie odpowiadają przeciętnym opłatom za taką opiekę. Ponadto matka małoletniej nie przedstawiła dokumentów, z których by wynikało, że faktycznie podejmowała próby zapisania dziewczynki do miejskiej placówki. K. U. jest osobą pracującą, samotnie wychowującą dziecko, a jak powszechnie wiadomo, takie osoby są dodatkowo premiiowane przy rekrutacji dzieci do miejskich żłobków i przedszkoli. Zatem matka małoletniej nie powinna mieć większych trudności z umieszczeniem córki, w którejś z publicznych placówek (w W. jest ich blisko 70). Wówczas obowiązana by była wyłącznie do poniesienia kosztów wyżywienia dziecka w żłobku. Stąd Sąd uznał, że uzasadnione koszty żłobka wynoszą około 300 zł miesięcznie.

Ponadto Sąd uznał, że celem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletniej powódki właściwa jest kwota 150 zł miesięcznie. Należy bowiem zauważyć, że na potrzeby małoletniej mogą składać się tylko te wydatki mieszkaniowe ponoszone przez matkę, które przekraczają koszty, które ponosiłaby zamieszkując w tym mieszkaniu bez małoletniej powódki, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, wywozu śmieci. Matka powódki nie wykazała, aby fakt zamieszkiwania z małoletnią córką zwiększał jej wydatki mieszkaniowe ponad kwotę 150 zł.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami Sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego.

Bezsporne jest, że wiodącym rodzicem dla małoletniej powódki jest K. U., która na co dzień realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie córki. Pozwany natomiast, chociażby z racji mieszkania w G., nie jest w stanie swojego obowiązku alimentacyjnego realizować w tej postaci co matka małoletniej. Z tego względu jego obowiązek alimentacyjny musi przybrać formę świadczenia pieniężnego.

Możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych. W uzasadnieniu uchwały 7 sędziów SN z dnia 26 maja 1995 r., III CZP 178/94 (LEX nr 4233), Sąd Najwyższy podkreślił, że: "ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem - najczęściej - wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o., lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Wszystko to prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych".

Podkreślić także należy, że rodzice są zobowiązani do podzielenia się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem, zaś obowiązkiem rodzica jest zaspokajanie potrzeb dziecka, zwłaszcza, gdy jest niepełnoletnie.

Pozwany B. P. (1) posiada wykształcenie średnie (ogólne) i jest w wieku produkcyjnym. O. małoletniej nie posiada żadnego konkretnego zawodu. W przeszłości podejmował się zatrudnienia m.in. jako kurier i obsługa naziemna lotniska. Obecnie jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku. Nie posiada żadnego dochodu ani majątku, a koszty jego utrzymania pokrywają jego rodzice. Poza małoletnią powódką nie ma innych osób na utrzymaniu. O. małoletniej od

około roku poszukuje zatrudnienia, jednak jego stan zdrowia (w 2019 r. doznał przepukliny krążka międzykręgowego) nie pozwala mu na podjęcie pracy fizycznej.

W ocenie Sądu pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Ojciec małoletniej jest osobą w wieku produkcyjnym, która ma możliwość zwiększenia swoich dochodów poprzez znalezienie pracy, choćby za wynagrodzeniem minimalnym, które obecnie wynosi 2.061,67 zł netto. Wprawdzie pozwany nie może podjąć pracy fizycznej i nie posiada żadnego konkretnego zawodu, jednak obecna sytuacja na rynku pracy jest dobra i pozwany nie powinien mieć trudności ze znalezieniem odpowiedniego zatrudnienia. Ponadto restrykcje związane z pandemią (...)19 są systematycznie znoszone, a kolejne branże gospodarki „odmrażane”.

Pozwany nie przedstawił swoich obecnych kosztów utrzymania, jednak Sąd biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego uznał, że alimenty w wysokości 600 zł miesięcznie mieszczą się w jego możliwościach zarobkowych i nie będą powodować nadmiernego obciążenia. Sąd do uzasadnionych wydatków pozwanego nie zaliczył spłacanych przez niego rat kredytów, bowiem długi prywatne strony nie korzystają z pierwszeństwa zaspokojenia przed alimentami na rzecz uprawnionego.

Z podanych względów Sąd na podstawie art. 135 § 1 k.r.o. orzekł jak w punkcie I wyroku oraz oddalił powództwo małoletniej powódki ponad kwotę 600 zł miesięcznie jako bezzasadne (punkt II wyroku).

Zgodnie z art. 141 § 1 k.r.o. ojciec niebędący mężem matki jest zobowiązany przyczyniać się do pokrycia: kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu, wydatków związanych z ciążą i porodem oraz innych koniecznych wydatków lub szczególnych strat majątkowych poniesionych przez matkę wskutek ciąży lub porodu.

Za wydatki związane z ciążą i porodem należy uważać wszystkie wydatki, które stały się potrzebne wskutek ciąży lub porodu, których by matka dziecka nie miała, gdyby nie była w ciąży albo gdyby nie rodziła. Natomiast koszty związane z utrzymaniem matki w okresie porodu obejmują koszty jej wyżywienia, odzieży, mieszkania, środków pielęgnacji i higieny, lekarstw, itp.

Odnosząc się do żądania zwrotu kosztów dwumiesięcznego utrzymania matki dziecka, Sąd stwierdził, że powódka w żaden sposób nie udokumentowała ich wysokości. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że rodzice małoletniej rozstali się dwa miesiące przed narodzinami dziecka, a pozwany w tym czasie nie przekazywał matce małoletniej żadnych środków finansowych. W tym okresie powódka utrzymywała się z wynagrodzenie w wysokości około 4.000-4.500 zł miesięcznie, zaś pozwany posiadał stałą pracę, z której opłacał prywatne ubezpieczenie zdrowotne powódki.

Niewątpliwie powódka w tym okresie musiała przyjmować leki przeciwwzkrzepowe, jednak ich koszt był niewielki. Ponadto powódka ponosiła wydatki związane z prywatną opieką medyczną oraz badaniami laboratoryjnymi. W tej sytuacji Sąd uznał, że pozwany winien przyczyniać się do pokrycia kwoty 500 zł za dwa miesiące utrzymania powódki w okresie porodu. Określając jaką część tych kosztów jest odpowiednia, Sąd wziął pod uwagę sytuację życiową stron, usprawiedliwione wówczas potrzeby powódki K. U., jej ówczesne majątkowe i zarobkowe możliwości oraz obecne możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 141 § 1 k.r.o. orzekł jak w punkcie III wyroku.

Pozwany zanegował wysokość roszczeń powódki dotyczących zwrotu kosztów związanych z ciążą i porodem, podnosząc, że są one wygórowane i nie zostały w żaden sposób wykazane. Wskazał również, że partycypował w zakupie wyprawki dla dziecka, bowiem jego rodzice zakupili dla małoletniej wózek i nosidełko oraz dokonali remontu mieszkania, w którym miały zamieszkać strony.

Podkreślić należy, że ojciec nie będący mężem matki nie jest zobowiązany do pokrycia całości wskazanych w przepisie kosztów utrzymania, wydatków związanych z ciążą i porodem, ale jedynie ich odpowiedniej części. Matka dziecka pozamałżeńskiego również powinna ponosić koszty związane z urodzeniem dziecka.

Z przedstawionych przez powódkę dokumentów wynika, że przed narodzinami małoletniej zakupiła całość wyprawki dla dziecka. Z przedstawionych rachunków i faktur wynika, że poniosła na ten cel wydatki w kwocie około 2.500 zł. Dodatkowo musiała zakupić niezbędne tekstylia, m.in. pościel, ręczniki, pieluchy tetrowe itp. oraz pierwszą odzież dla małoletniej. W ocenie Sądu wydatki te nie powinny przekroczyć kwoty 500 zł, przy czym Sąd od kosztów wyprawki nie odjął wydatków związanych z kupnem wózka i nosidełka przez rodziców pozwanego, bowiem matka małoletniej nigdy ich nie otrzymała i musiała ponieść wydatki również w tym zakresie.

W tej sytuacji Sąd uznał, że pozwany powinien przyczynić się do pokrycia połowy kosztów wyprawki, tj. do poniesienia kwoty 1.500 zł. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd orzekł jak w pkt IV wyroku.

W punkcie VI wyroku Sąd oddalił powództwo powódki w pozostałej części jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

W ocenie Sądu możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego pozwalają mu co do zasady zapłacić kwotę 2.000 zł, jednakże niejednorazowo. Przed wszystkim pozwany powinien zadbać o to, by jego córka miała zaspokojone potrzeby na bieżąco. Zasądzona na rzecz powódki K. U. kwota nie powinna również zmuszać pozwanego do wzięcia ewentualnej pożyczki czy kredytu w celu terminowej spłaty całej kwoty, ponieważ będzie to niewątpliwie prowadziło do pogorszenia jego sytuacji majątkowej, a w konsekwencji również sytuacji jego córki. Pozwany nie ma majątku, który mógłby spieniężyć. Ponadto przepis art. 141 § 1 k.r.o. nie wyłącza możliwości określenia udziału ojca w pokryciu kosztów utrzymania matki oraz kosztach wyprawki w miesięcznych ratach.

Reasumując, Sąd na podstawie art. 320 k.p.c. orzekł jak w pkt. V wyroku.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu mogą zostać stosunkowo rozdzielone między stronami lub ulegają wzajemnemu zniesieniu. Strona powodowa przegrała proces w 70%, a strona pozwana w 30%. Zarówno strona powodowa, jak i pozwana poniosły koszty procesu w podobnej wysokości, bowiem korzystały z pomocy profesjonalnych pełnomocników. Uwzględniając zaś charakter roszczenia alimentacyjnego oraz fakt, że koszty procesu zostałyby de facto ściągnięte z zasądzanego roszczenia, Sąd odstąpił od obciążenia małoletniej powódki kosztami procesu i zastosował regułę wynikającą z art. 100 zd. pierwsze k.p.c.

Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi zgodnie z art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i obciążył nimi Skarb Państwa. Przyczyną zastosowania tej regulacji były następujące ustalenia: z uwagi na charakter sprawy – dotyczyła m.in. zasądzenia alimentów po raz pierwszy – pozwany w zasadzie nie miał szansy na wygranie sprawy w całości. Ponadto pozwany uznał powództwo do kwoty 500 zł miesięcznie i alimenty w takiej wysokości dobrowolnie płacił. Dodatkowo pozwany poniósł koszty związane z korzystaniem z pomocy profesjonalnego pełnomocnika.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w punkcie IX. na podstawie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.